

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja trispodna petič-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 292.

V Ljubljani, v četrtek 20. decembra 1888.

Letnik XVI.

Državni zbor.

Z Dunaja, 19. decembra.

Odgovori na interpelacije.

Ministrski predsednik grof Taaffe je včeraj odgovarjal na štiri interpelacije. Najprej je odgovoril nemško-češkemu poslancem, da bi po zagotovitvi zavarovalnega sveta ne bilo primerno na Češkem snovati dve zavarovalnici proti nezgodam, eno za nemške in eno za češke delavce, da torej ostane pri eni skupni blagajnici za vse delavce nemške in češke.

Grofu Kavnicu odgovarjal je na vprašanje, zakaj pošte ne sprejemajo francoskega časnika „L'Autriche Slave et Roumaine“, da se je to zaradi tega zgodilo, ker je bilo v omenjenem listu več člankov, ki so hujskali zoper nemške prebivalce in avstrijske sodnije.

Zaradi razpusta nemškega vseučiliškega društva „Franconie“ v Gradcu odgovarjal je minister poslancu Verganiju, da je omenjeno društvo snovalo politične demonstracije, da so bili govori v njem večinoma politični, in da ga je cesarsko namestništvo razpustilo, ker je s tem prestopalo svoja pravila. Ministerstvo se je prepričalo, da je bilo vse to resnično, zato je potrdilo razsodbo ces. namestništva.

Konečno je odgovarjal grof Taaffe še dunajskemu poslancu Kreuzigu, ki se je izpodtikal, da je uradna „Wiener Zeitung“ v nekem inseratu priporočala Rothbergerjevo zalogo obleke. Minister je rekel, da take inserate sprejemajo vsi listi in da jih zlasti večjim in znanim založnikom, katerih blago se hvali samo, ne morejo odrekati. Tudi uradni listi od te navade ne morejo delati izjeme, ako nočejo krčiti svojih dohodkov.

Trgovska pogodba s Švico.

Po vojaškem zakonu prišla je na vrsto trgovska pogodba s Švico, ki z novim letom stopi v veljavo.

Govorila sta najprvo poslanca Hallwiche in Neuber, kista oba zlasti to povdarjala, da bode od nove pogodbe ogerska polovica imela večjo korist kakor naša. Kadar se bode sklepala pogodba z Rumunsko, bode se menda Ogorska spominjala te dobrote in pripomogla, da se bodo pri tej priliki malo bolj ozirali na avstrijsko obrt. Za njima je še govoril poslanec Haase, ki je zlasti tožil, da je nova pogodba malo ugodna za volnate izdelke, potem je hotel predsednik ob polu štirih popoldne skleniti sejo.

Interpelacije in predlogi.

Prej so še Bareuther in tovariši vprašali finančnega ministra zaradi začasnega oproščevanja hišnega davka, Pernerstorfer in tovariši pa so vprašali ministrskega predsednika, trgovskega in deželno-brambovskega ministra zaradi tega, ker sta bila dva delavca odgnana iz neke dunajske opekarnice.

Tudi nekaj novih predlogov je bilo še izročeni. Nemški konservativci Plass, Rogl in tovariši so sprožili nasveto, naj vlada pri hišah po deželi, ki so oddane v najem, ne pobira hišno-razrednega davka, ampak najjemščini primeren hišno-najemni davek. Poljski poslanec Rutovski je predlagal, naj se skliče parlamentarna enketa, ki bode preiskovala, kako bi bilo malim obrtnikom mogoče vdeleževati se založevanja vojne s potrebnimi rečmi. Antisemit Kaiser pa priporoča poseben odsek 18 ugovorov za premembo domovinskega zakona, in še drug odsek 18 ugovorov za pretresanje zakona glede odškodovanja občin za izročeni ali prenešeni delokrog.

Večina v manjšini. V pouk in svarilo poslanecem, ki domá tiče ali raje po Dunaji postopajo, kakor da bi se vdeleževali sej.

Ko predsednik dr. Smolka za danes napove prihodnjo sejo in naznani dnevni red, vstane levičarski poslanec dr. Kopp in predlaga, da se na dnevni red dene tudi ministrska odločba glede anarhističnih pregreškov in zločinov. Dr. Smolka ugovarja, da sam ne more vstrezati tej zahtevi, ker

poslanci vže komaj čakajo, da bi šli čez praznike domov. Vendar pa naj zbornica o tej reči razsodi. Z desnice jih je bilo vže mnogo odšlo iz zbornice, še več pa jih je vže potegnilo z Dunaja domov, zato je pri glasovanju ostala v manjšini, ker je Koppov predlog obveljal s 110 glasovi proti 102; z levičarji so glasovali Mladočehi pa Coroninijevci. Ni mi treba dostavljati, da se je večina sramovala tega propada in da so ostre besede letele zlasti na one, katerim poslaniška dolžnost ne dela nobenih skrbi in katerim je vsejedno, ali so na Dunaji ali jih ni. Tembolj pa so se radovali levičarji svoje zmage in so šli v svoji zadovoljnosti celó tako daleč, da so vsi glasovali za večerno sejo, katero je predlagal grof Hompeš v ta namen, da bi vsled obilnejšega dnevnega reda zbornica v četrtek vendarle sklenila zborovanje.

Večerna seja

pričela se je ob sedmih zvečer. Najprej potrjeni so bili poslanci Janda, Gasser, Sigrenyi in Sternek, potem je obveljal predlog budgetnega odseka, ki priporoča vladi, naj prevdarja napravo zidanega mostu čez Donavo med Steinom in Mauternom. Tretja točka je bilo tretje branje vojaškega zakona. Antisemit Kaiser je predlagal glasovanje po imenih, pa ni našel zadosti podpore, ker je tudi levica večinoma obsedela. Pač pa so se sošteli glasovi, ker je moral predsednik izrečno proglašati, da je zakon sprejet s potrebnima dvema tretjinama glasov. Za zakon je glasovalo 182 poslancev, nasprotnikov pa je bilo samo 23, namreč stranka Steinwendrova, antisemiti, demokrati pa Mladočehi. Nemški liberalni listi se močno hudujejo, da se je toliko proslavljana jedinstvo levičarjev vže pri prvi poskušnji tako slabo obnesla. Kaj še le bo!

Zatem se je nadaljevala trgovinska pogodba s Švico, o kateri so še govorili Turk, baron Švegelj, Zallinger, Gomperz in Rapp. Vpisanih je bilo sicer še več drugih govornikov, ki so

LISTEK.

Njen Fric.

(Prevel — a.)

Malburu, guverner državi Illinois, položivši časopis na stran zložno se nasloni na naslanjač ter zré skozi odprta vrata knjižnične sobane ven na veliko ledino parkovo, kjer veselo igraje pohaja njegova štiriletna hčerka.

„Stara žena bi rada z vami govorila“, reče vstopivši Hopkins, hišni sluga.

„Naj vstopi!“

Prav čedno, a ubožno opravljena starka menca za Hopkinsom v sobo. Ko pride pred gospoda, okorno se nakloni ter boječe vpraša:

„Govori li ekscelenca nemški?“

„Razumem, a govorite raje angleški, če znate. — Vsedite se!“

„Oh no, Sir, — Excellenz, ich möchte rather stehen . . . Excellenz, I have on child, sein name is Fritz . . .“

„Govorite vendar raje nemški“, pravi dobrovoljno, vstane ter zakliče v stransko sobo: „Ana, gotovo imaš malo časa, bodi mi za tolmača.“

„Prav rada“, začuje se v odgovor in lepa, še mlada gospa vstopi.

„Moja soproga“, jo predstavi Malburu zróč radovedno na starko, na katere nelepem gubastem obrazu se pozná sled žalosti in truda.

„In jaz, jaz sem Fric Jansenova mat“, reče ta upirajoč svoje zveste modre oči bojazljivo sedaj v guvernerja sedaj v ženo njegovo.

„Fric Jansenova mati!“ ponavljata oba z glasom najglobljšega sočutja. Tujka se zopet nakloni, na njenih očeh se ji vidi neizreklija žalost.

„Da, milostna gospa. Prihajam ekscelenco najponižneje prosit, da bi uporabljajoč svojo pravico, pomilostil mojega edinega sina.“

„Kaj tacega storiti, je še težje kakor dati komu službo“, reče natihoma guverner svoji ženi. Potem se obrne k stari Jansen:

„Vsaj veste, da je Vaš sin obsojen v smrt, ker je svojo nevesto Leno . . .“

„Marija — ekscelenca, Marija ji je bilo ime“, ustavi ga hitro ženica. „Vidite, časopisi so o tem napak poročali in Bog vé koliko k temu še družega!“

„Tedaj svojo nevesto Marijo umoril. Preiskava je bila jako natančna in nepristranska, a vsi dokazi so govorili proti njemu, zato je bil jednoglasno krivim spoznan. Ne morem — ne smem ga pomilostiti.“

Stara žena sklene svoji veliki raskavi roki ter se obrne k Ani, ki kot angelj varuh stoji zraven nje.

„Oh, milostna gospa, verjemite mi, vse je grozna laž; moj Fric ni morilec. Kdo naj to bolje vé, kakor njegova mati, ki ga tako natanko pozná? Od sedmih otrok mi je Gospod tega edinega pustil. — Njegov oče je bil tesar v Monakovem. Ondi pade raz oder, poškodva si križ, živi sicer še deset let, a iz sobe ne more več. Kmalu za njim mi umrje pet otrok na kugi in škrlatici. Le Fric in Oto mi še ostaneta. — Tudi Oto me mora zapustiti; težek voz ga povozi in po trimesečnih bolečinah umrje; brez Frica, takrat desetletnega, bi nikdar ne bila prebila hudega časa. O, ko bi bili videli, s koliko nežno skrbjo je on dan na dan stregel očetu in bratu med tem, ko sem jaz morala iti na delo, da sem prisluzila kruha! Kakor kako dekle je pometal sobo, kuhal je in pomival za bolnika; ko sem prišla zvečer domov, je še le izgotavljal šolske naloge, in vendar je bil najboljši učenec ter ljubljene svojih učiteljev. Kader in kjer je mogel, mi je lajšal moje težko stanje. — Bil je 16 let star, ko mi umrje mož. Noč in dan je delal ter mi dajal ves svoj zaslužek, prav čisto nič ni za-se pridržal, kakor delajo drugi mladi ljudje. Pa vsaj Vam ne morem povedati, kako dober, blag in ljub je moj Fric.“

Starka utrjena nekaj časa postane. Da mučno molčanje pretrga, vpraša Ana:

„I kje pa je spoznal svojo nevesto?“

se pa odpovedali besedi. Ob 10. uri zvečer je bila nova pogodba potrjena in predsednik je sklenil sejo ter prihodnjo sejo napovedal za danes ob 10. uri dopoldne. Kot prvo točko postavil je na dnevni red ministersko odredbo zaradi anarhistov, s katero se bode zbornica danes celi dan pečela. Kako se izide, sedaj ko to pišem, pač še ne morem povedati. Levica hoče to naredbo odkloniti, ter je v ta namen zbornica vse svoje privržence. Na desnici pogrešamo, kakor sem vže prej omenil, mnogo, mnogo malovernih poslancev. Odločevali bodo Coroninijevci, od katerih se nadajamo, da glasujejo z desnico. Mladočehi pa bodo tudi v tej zadevi najbrže glasovali z levičarji, da pokažejo svoje svobodoljubje. Več o tej razpravi poročam v prihodnjem dopisu. Današnja seja je menda tudi zadnja seja, ako se pred sklepom njenim še kaj ne predrugači. V petek ali soboto se naši poslanci vrnejo domov.

Iz Hrvatske.

(Izvirni dopis.)

Današnji moj dopis ni politične boje, nego se bavi z našimi literarnimi odnošaji. Delovanje „Matice Hrvatske“ poznato je mnogim Slovencem, pa je vredno, da izpregovorimo nekoliko besedi o njeni glavni skupščini, ki se je vršila dne 9. decembra. Naš zaslužni književni veteran Ivan Kukuljević-Sakcinski je pričel zborovanje z govorom, s katerim je pozdravil prisotne članove, ter omenil, kako današnje okolnosti niso niti najmanje prijazne svobodnemu razvitku književnosti, ki se more svobodno samo v svobodnem narodu razvijati. Pri nas se nahaja premalo trdih značajev, ki bi znali našim protivnikom ostro odgovarjati, ko nas neprenehoma napadajo, pa vsled tega se je pri nas izcimila potuhnenost in licemerstvo, ki nam toliko škoduje. Vrh tega pa se pri nas nahajajo ljudje, ki se s hrvatske knjige norčujejo, ki sploh nimajo smisla za knjige.

Govornik seveda govori občenito, ker noče navajati posameznih takih odličnjakov, ki pri nas veljajo za prve voditelje današnje srečne dōbe. To so velike nepravilike, s katerimi se ima „Matica Hrvatska“ boriti, ali zato ne smé zdvojiti, tem manje, ker našo knjigo pozná izvanjski svet ter jo celó jako hvali. To pa tudi „Matico“ bodri na vztrajno delovanje, pa se vidi, kako lep korak je ona storila v kratkih letih. Govornik svari pisatelje pred realizmom in naturalizmom v literaturi, kar ni za naš narod v današnjih okolnostih, nego jih opominja, naj gojé idealizem, ki je edini sposoben občuvati mlajši zarod od materijalizma, te največe nesreče, kjer se je vkoreninil. Konečno se zahvali za podporo vladi, posebno pa še našemu mecenu in narodnemu prosvetitelju, vzvišenemu škofu Strossmayer-u, ki je poklonil „Matici“ za izdavanje narodnih pesmij 1000 gld.

Tajnik Kostrenčić nato v svojem izvešču opomni, da je „Matica“ izdala v pretečenem letu deset lepih in vrednih knjig, in da se tudi že za bodoče leto pripravljajo med ostalim „Iskrice“ od slavnega našega zemljaka Tomasea, „Slike iz bilinstva“ od dr. Kišpatića; tudi stari književnik Matija Ban se

je zopet lotil peresa ter poslal „Matici“ „Nikolo Zrinjskega“, ki se bode tudi za bodoče leto izdal. Razven njega bode „Matica“ izdala tudi še izvrstne spise J. E. Tomića, Gjalskega, V. Novaka itd. Dalje je „Matica“ prosila tudi Jovana Sundečića, da smé izdati njegove celokupne spise, kar je slavni pesnik dovolil. Nadalje bode izdala izbrane pesmi P. Pre-radovića in izbrana dramatična dela D. Demetra; sploh bode gledala, da upozná občinstvo s starejšimi pesniki hrvatskimi. Kar se tiče izdavanja narodnih pesmij, je odbor z nabiranjem gotov, da je že celó vredil gradivo in izdelal osnovo, po kateri se bodo one izdavale. Prvi zvezek pride na svetlo že bodoče leto. Ker bode pa to izdavanje zahtevalo veliko žrtev, zatorej se prosi na vse strani za najizdatnejšo podporo.

Kar se tiče izdavanja klasikov grških in latin-skih, misli „Matica“ izdati za bodoče leto Herodota II. del, pa morda še eno knjigo katerega družega klasika. Tudi trgovske knjižnice na račun zapuščine Jakićeve bode izšel prihodnje leto prvi zvezek in sicer „Uvod u trgovačke nauke“ in „Nauk o narodnem gospodarstvu“ od prof. Zorkovića. Iz zaklade Draškovićeve so letos nagrađeni trije spisi: „Kukei“ dr. Košpatića, „Slike iz sveobčega zemljopisa“ od dr. Hoića in „Sielo za zabavu i pouku“ učitelja Tomića. Iz Koturove zaklade pa ni bil nagrađen nobeden rokopis ter se bode razpisal nov natečaj za pripoved ali dramo.

Članov šteje danes „Matica“: utemeljiteljev, ki so prinos plačali, 796, utemeljiteljev, ki prinos vplačujo, 256, članov letnikov 5713, vkup 6735, od lanskega leta več za 358. Razprodanih je knjig Matičinih lanskega leta do 62.000 iztisov. Čisti prihod od hiše, ki je popolnoma izplačana, iznaša 290 gld. Celokupni imetek „Matice“ razven hiše iznaša 43.333 gld. 79 kr. Ko so bili še računi odobreni ter izbor odbora z malimi premembami potrjen, sklence predsednik skupščino, v kateri se je pokazalo, da društvo krasno napreduje in da narodnega našega napredka ne morejo zaustaviti tudi neugodni odnošaji, v katerih se dandanes nahajamo. Obstanek „Matice“ se opira na srednji stan, in dokler se le-ta tako mnogobrojno v njo vpisuje, ni se bati tudi za našo narodnost. Kar je gnjilega in nam protivnega, bode izgnilo, ako se narodni duh ohrani tako čil in zdrav kakor je v tem društvu. Kar pa pomoz Bog!

Politični pregled.

V Ljubljani, 20. decembra.

Notranje dežele.

Truplo umrlega grofa Leona Thuna se je danes odpeljalo z Dunaja v Tešin, kjer bo dne 22. t. m. pokopano v družinski rakvi. Grofovski hiši je izrazilo sožalje veliko število najvišjih dostojanstvenikov, kot: nadvojvode Albreht, Viljem, Rainer itd. Dr. Rieger je poslal sožalno pismo v imenu češkega kluba. Pokojnika proslavljajo vsi listi brez izjeme kot moža redke učenosti, trdnega in neomadeževanega značaja in izbornih državniških lastnosti. „Vaterland“ pravi, da je grof Thun deloval edino le na to, da bi se mu posrečila harmonija mej

njegovega očeta je bilo tesarstvo, v mesto; ondi se poročita. Pridno mi dopisujeta, Fric me še celó dvakrat obišče, pred nekaj meseci pa sporoči, naj se nikar ne strašim, ako bi znabiti dolgo ničesa o njem ne slišala, ker mora po opravkih v oddaljeno mesto — ime sem pozabila — potovati. Dva, trije tedni minejo brez najmanjšega sporočila, začne me skrbeti in po prijaznosti znancev, ker sama žal ne znam pisati, pišem Mariji, a nikacega odgovora. Potem, bilo je včeraj, gré moj brat v T. in nekdo mu pokaže časopis, kjer je neki stalo, da je moj Fric Marijo pred dvema mesecema umoril ter — ter — bil — v smrt — obsojen.“

„Zaslišavši prežalostno mi vest, takoj se podam na pot, ko pridem k bližnji železniški postaji, je vlak ravno odhajal in tako sem potem peš — —“

„Od kod?“ poprime Ana sočutno besedo.

„Od Egmontovega posestva sem.“

„Ali to je več ko 15 milj!“

„Da, milostna gospa. Verjemite mi, eksclenca, moj Fric je nedolžen. Poslužite se svoje predprave, pomilostite mi sina, prepričali se bode, da je vreden tega.“

(Konec prih.)

duševno in svetno oblastjo, kateri obe imamo od Boga. „Fremdenblatt“ ga imenuje organizatorja-velikana. „Wiener Tagblatt“ meni, da bi morala avstrijska vseučilišča razobesiti pri njegovi smrti črne zastave.

Državnemu poslancu Türku je poslalo sedem občin okraja Albrehtice v Sileziji nezaupnico, v kateri mu pravijo na konci: „Sedaj bode, menda razumeli, da Vam ne zaupamo več in se tedaj tudi nimate pravice imenovati našega državnega poslanca.“

Vnanje države.

Kolikor je bilo do predvčeraj opoldne znano, zmagali so pri *srbskih* volitvah 504 radikalci, 86 liberalcev in 4 naprednjaki. Slednji, ki so poprej gospodarili po deželi in katere je imenoval „Pester Lloyd“ „najpopularnejšo in najmočnejšo stranko“, skrbili so se na borno številko, ker je narod smel prosto voliti. Menda bo sedaj Kristić izprevidel, da se ne more več vzdržati na čelu vlade, ker se vendar ne more opirati na „vladno stranko“ štirih mož.

„Wiener Allg. Zeitung“ objavlja razgovor mej osebo, ki je v dotiki z vrhovnimi državniki balkanskih dežel, in bivšim generalnim gubernatorjem vzhodne Rumelije, Alekom pašo o *bolgarskih* razmerah. Aleko paša je rekel: „Stroga roka Stambulova, s katero drži vladno krmilo, storila je mnogo dobrega za Bolgarijo, kajti Bolgar je prijatelj spletk in rabuk, takov narod pa miruje le tedaj, ako občuti železno pest. Manj zadovoljen pa sem s Stambulovo politiko gledé Rusije. Bolgari naj nikdar ne pozabijo, da bi še vedno ječali pod turškim jarmom, ako bi jih ne bila rešila Rusija, ki ima sedaj pravico tirjati hvaležnost. Nevarno je za Bolgarijo, da sedaj vzgaja svojo mladino v sovraštvu zoper Rusijo; akoravno se ne bode, še tako kmalu sporazumeli Avstrija in Rusija o območji na Balkanu, zgodilo se bode to vendar jedenkrat, a tedaj bode za Bolgarijo jako slabo, ako jo bo Rusija smatrala svojo sovražnico.“

Reuterjevo izvestje poroča iz Teherana: „Tukaj ni ničesar znano o ostrbi not, katero je baje poslala Rusija Perziji, šah je marveč dobil jako prijazne odgovore na pisma, katera je poslal carju posredovanjem Hissena-es-Saltaneha in kneza Dolgorukega. — Diplomatska razprtija mej obema državama je pobotana. Vlasov vže potuje v Mešed kot ruski konzul.“

Kakor se zatrjuje iz zanesljivega vira, predložila bo *nemška* vlada državnemu zboru navšte o premembah v organizaciji armade. — Nemška diplomacija se zeló trudi, da bi vrgla angleškega veleposlanika v Peterburgu, ker se je izkazal sovražnika Bismarcku. V tem smislu je priobčila tudi „Köln. Ztg.“ oster članek zoper napominanega angleškega zastopnika. — Obravnava zoper Gefekena se bo vršila meseca januarja pred državnim sodiščem v Lipsiji.

Predvčerajšnjim se je *francoski* ministerski svet zopet pečal s položajem panamske družbe. Vlada želí, da se kolikor mogoče hitro reši predloga o konkurzni postavi. Francija bo odposlala ladijo „Duquesne“, Združene države pa dve ladiji v Colon (Panama). — Nemška poluurađna „Post“ občuti veliko zloradost vsled nezgode, ki je zadela s panamskim prekopom Francijo, a tudi celi kulturni svet. Pravi, da je to nesrečo zakrivilo francosko „hrepenenje po revanži“. Takega velikanskega podjetja ne zmore ena sama oseba, ena sama zasebna delniška družba in tudi ne edina Francija. Sodelovati mora pri tem naprednem delu ves olikani svet, toda Francija se je s svojo „revanž-politiko“ osamila ter se sedaj niti ne upa pozvati ostale države, naj jo podpirajo v tej zadevi. — To je stara bajka o volku, kateremu je ovca skalila vodo.

Italijanski zbornici je vlada predložila poročilo o izrednih vojaških naredbah. Poročilo konstatuje, da je blizo polovica stroškov le predjem leta 1885 dovoljenih kreditov. Komisija je vladi priporočila, naj zboljša železnice, ter je minister javnih del obljubil dotično predlogo. Ministerski predsednik se je izjavil nasproti komisiji, da je politično nebo jasno, oblaki pa, ki je temné, že odhajajo; vendar pa je treba za varnost države skrbeti že v mirovnem času.

V *angleški* spodnji zbornici se je dne 17. t. m. izjavil Fergusson, da bi bilo nespametno govoriti o nameravanih vojaških operacijah zoper Suakim, ker bi se to lahko izvedelo v Kartumu. Dvojba o resničnosti trditve v Osmana Digma pismu postaja vedno bolj opravičena. Vlada ne bo odposlala nove ekspedicije v Sudan, edini njen namen je, da ohrani Suakim. — „Times“ piše o poročilu, da sta Emin paša in beli potovalec (Stanley?) vjeta: Ako se izkaže ta vest resnično, sodil bo svet slabo o Angliji, kajti po našem lastnem in po mnenji ostalega sveta smo odgovorni za žalostno osodo Eminovo in Stanleyevo, posebno pa za to, kakó tužno so končali viteški boji Emin paše. To grajo, ki je takó hitro sledila sramoti, da je Anglija žrtvovala Gordona, prihranila bi si bila vlada prav lahko, ako bi bila storila to, kar smo tolikokrat v našem listu svetovali: obdržala Kartum, to naravno mejo Egipta. Ko bi se bil ohranil Kartum, kar ni bilo pretežavno, ne bil bi položaj Eminov in Stanleyev, ako ne obupen, pa vsaj takó nevaren in negotov. Tako pa se moramo sedaj bojevati z onimi težavami, katere je proizvala naša bedarija.

„To je bilo tako-le. Stanovali smo z njeno materjo, z revno izdelovalko umetnih cvetlic, v jedni hiši. Marija bila je pet let mlajša od Frica. Nekega dne plane v silnem joku v našo izbo in pové, da ji je mati omedlela. Precej se odpravim tje, a že najdem — mrliča. Ljudje po hiši menijo: zdaj mora uboga Marija v sirotišnico, ker nima nikogar več na svetu, a moj Fric pravi: „Mama, Oto je mrtev, nimam ne bratov ne sester; čisto sama sva, vzemi malo Marijo meni za sestro in tebi za hčer, polovico moje juhe in mojega kruha naj ima“. Tako je prišla Marija k nam. Kmalu za tem mi piše moj brat iz Amerike, naj pridem k njemu; tako se je tudi zgodilo. Fric mu je vrlo pomagal pri delu, a tudi jaz in Marija nisve rok križem držali. Hoteli smo hraniti, da bi si s časom mogli sami kupiti posestvo. Da bi več zaslužila, šla je Marija v mesto služiti. Večkrat naju je obiskovala ter prinesla vedno redno svoj zaslužek. Jaz sem ji kupovala obleko in česar je sicer potrebovala. Če je dobila novo obleko, me je poljubljajl Fric in same sreče se smejal. Skoraj smo že toliko prihranili, da bi si bili lahko kupili posestvo, kar ukonča slaba letina preteklega leta mojega brata. Sklenemo, mu svojo malo gotovino posoditi, da mu ni bilo treba prodati posestva. Na Marijin nasvêt gre tudi Fric, čegar prava obrt kakor

Izvirni dopisi.

Iz Boh. Bistrice, 15. dec. (Dalje.) Ob polu desetih bilo je svečano blagoslovljenje dveh novih altarjev po prečast. gosp. dekanu grajskem Josipu Razboršku. Jeden altarjev posvečen je Materi božji, na straneh ji stojita sv. Jeahim in sv. Ana; drugi je posvečen sv. Jožefu, na straneh s sv. Štefanom in sv. Lovrencem. Altarja, ki sta res skozi in skozi mojstersko delo, izdelal je gospod Josip Grošel iz Sele.

Po dokončanem blagoslovljenju stopi na leco visokočast. gosp. župnik šent-vidski Andrej Volc ter razlaga trojni pomen dneva. Omenja, da je sedanja fara sv. Miklavža pripadala nekdanj kot podružnica fari sv. Martina v Srednji Vasi. Še le leta 1788 postala je po nekem ministerskem ukazu samostojna. Obsezala je nova fara pričetkoma le vasi: Bistrica, Ravne, Nemški Brod, Nomen, Lepence in Bitnje; še le leta 1833 pripadle so k tej fari i vasi: Brod, Savica in Kamnje. Kot podružnica in pričetkoma kot samostojna fara imela je kaj slabo cerkev, celo brez zvonika in žagrade. A to dvojce napravili so kmalu potem. V začetku imela je ta cerkev samo jeden altar in podoba sv. Miklavža bila je na steno obešena. Še le gospod župnik Pagon (1816—1828) napravil je i stranska altarja. Prvi župnik je bil 1788 Matija Kunstelj in sedanji župnik je g. Jan. Mesar. Od začetka stanoval je župnik v gradu, pozneje se je dovršil tudi farovž. Sedanji kaplan je jedeninštirideseti v sto letih. Novo cerkev zidati je bilo koj v začetku fare očitna potreba, a vendar se je vedno odlašalo, semtertje govorilo in ukrepalo. Šele 15. oktobra 1865 se je začel po nagovoru iz lece pobirati denar za novo cerkev. Zidati jela se je leta 1878; 6. avgusta 1881 porušil se je zvonik, tako da je bila 1884 toliko dodelana, da jo je mogel prečast. gosp. dekan J. Razboršek blagosloviti; še le 15. avgusta 1885 bila je od premilega sedanjega gospoda knezoškofa posvečena in je sedaj, ko sta dodelana i stranska altarja, skoro popolnoma dovršena.

Nadalje razlaga gosp. govornik, kaj nam pred očujejo posamezni kipi na novih altarjih ter preide slednjič k tretji točki: k petindvajsetletnici župnikovanja gosp. župnika. Pripoveduje, da je bil rojen gospod župnik 12. junija 1832 na Jesenicah. Gimnazijo dovršil je v Ljubljani leta 1851 in leta 1855 z najboljšim vspehom bogoslovne študije. Prvo službo kot kapelan tej fari je nastopil 4. oktobra 1855. Jeseni leta 1859 šel je za kateheta v Radovljico, kjer je ostal do adventa l. 1861; v tem času imenovan je bil namreč za župnika na Bohinjskej Beli. Meseca novembra l. 1863 je prevzel bistriško župnijo in od onega časa pase tu ko vzor pastirja 25 let, četrt stoletja, zvesto izročeno mu čedo. V resnici kot pravi oče skrbi za svoje mu izročene, ne le za duševno, ampak tudi za telesno njih blagostanje; v daljno inozemstvo podal se je učiti se siarstva. Prej je dobil cel Bohinj za mlekarijo, oziroma surovo maslo, 4000 gld., zdaj 22.000 gld.; in od tam jim prinesel kruha; zasluge njegove za Bohinj so neprecenljive. Omenjati ni treba nadrobno, kaj in koliko je gosp. Mesar Bohinjecem, vsaj to je obče znano; znano je, da je on jeden onih mož, na koje s ponosom zrè ves narod slovenski, jedna onih do skrajne meje požrtvovalnih duš, ki brez najmanjše sebičnosti želi le prospeh in srečo sobrata, da daruje zadnje moči svoje blagostanju svojega ljudstva. — In ko je gospod govornik prispel do one točke, v kojoj spominja poslušalce, s kolikim trdom in s kako ogromnimi ovirami moral se je gosp. župnik boriti, predno je dozdidal to krasno svetišče, s kojim si je na svetu postavil pač najlepši spomenik, — ko je omenjal, koliko dela, koliko znoja, koliko mučnih, neprespanih noči, koliko vzdihov k Večnemu — tedaj se je solzil ves ljud, okolo 3000, kar ga je krila prostorna cerkev, ter solzé se molil za svojega dobrotnika in očeta! Pa kaj bi pomagal trud župnika, ko bi ga farani pri stavbi cerkve ne bili tako gmotno podpirali. Čast bistriškim faranom! Videlo se je pač jasno, da

Tu biva narod še krepak,
Tu biva narod poštenjak,
Ki svet ga še okužil ni,
Ki čas ga omehkužil ni!

(Konec prihodnjšč.)

Iz Prage, 11. decembra. (Dr. Riegra sedemdesetletnica.) [Dalje.] Riegrov dan zaključil je banket na Žofinskem otoku, kojega se je udeležilo 391 oseb. Dvorana bila je slavnosti primerno

ozaljšana; osvetljava je bila električna, med gostijo svirala je vojaška godba pešpolka št. 88 same slovenske skladbe.

Dr. Rieger je došel v dvorano ob 5. uri zvečer, pozdravljen navdušeno, godba zasvira tuš. Njemu v levo je sedel najvišji dež. maršalek knez Lobkovic, na desni starosta praški g. dr. Šolc; dalje so sedeli škof Schwarz, dvorni svetnik Mezник, knez Karol Schwarzenberg, rektor vseučilišča prof. Studnička, knez F. Schwarzenberg, Ferd. princ Lobkovic, Vojt. grof Schönborn, Rud. grof Chotek, baron Pfeill, Ed. grof Palffy, grof Vratislav. Med udeležniki so bili dež. in drž. poslanci, staroste mest, občin in okrajev, predsedniki društev in korporacij, profesorji visokih šol, vodje in profesorji srednjih šol, odvetniki, inženirli, slavitelji, kmetje, trgovci, zasebniki, skratka: zastopniki vseh vrst narodov.

Vrsta napitnic se je pričela po 7. uri. Navdušenje bilo je tako, da si le težko mogel umeti vse govornike. Med udeležniki bilo je tudi mnogo Mladočehov z dežele,

Prvo napitnico imel je najvišji deželni maršalek knez Jurij Lobkovic. Slavl je Riegra, koji si je s povzdigo domovine in naroda stekel toli zaslug, tako da narod češki spoštujejo in občudujejo i neprijatelji, napil je pa Nj. veličanstvu cesarju, kojemu se ima narod češki poleg svoje sile največ zahvaliti za neobičajni svoj razvoj. (Godba svira cesarsko pesem, kojoj prisotni poslušajo stojé; vyborně, vyborně, sláva!)

Drugo napitnico govoril je starosta gospod dr. Šolc, kojoj je završil z željo, kojoj goji kraljevska Praga in ves narod, naj bi Rieger kakor gospodar pred viharjem pospravil zlato svojo žetev narodno v varno in trdno poslopje državnega prava češkega in naše krone svetovaelavske. Dr. Rieger živel!

Po teh besedah zaori gromovito veselje, godba svira „Kde domov můj“, kojoj pesem vsi skupno pojó.

Imenom Moravanov je govoril dvorni svetnik dr. Mezник, kojega so moravski poslanci poslali v Prago, rekoč:

„Gospodje! Gotovo so vam vsem znane dobro besede: „Ta moravska orlica bojna je bila vselej odkritosrčna sestra češkemu levu. (Slava!) Tako je bilo, je doslej in dal Bog, ostane vedno. (Vyborně! Bode!) Kedaroli je zadela Češko kaka spomenska dogodka, bodisi srečna ali nesrečna, vselej so bili Moravani pri vas, skupno z Vami, in kedar so Čehi reševali zadeve svoje, spominjali so se vselej bratov svojih Moravanov, kajti zakon prirode in zakon povestnice združila sta usode naše vselej v jedno celoto.

„In zaradi tega so me v ta pomenljivi dan, ko praznujete slavnost 70letnice prvega bojavnika, zagovornika in voditelja češkega naroda, ki ni samo Vaš ponos, temveč tudi naš, poslali rojaki moji v „matičko“ Prago, da vam izrečem imenom Moravanov najodkritosrčnejši pozdrav, slavljenju našem pa najiskrenejši izraz spoštovanja in ljubezni.

„Gospodje, ne samo v kraljestvu češkem, temveč i na Moravskem vemo dobro oceniti neprecenljive zasluge našega slavljenca. Umejemo ga čislati kakor vzor, in ljubiti moža, koji je vse svoje življenje mislil deloval in žrtvoval sile svoje narodu, ne da bi bil pri tem mislil nase. (klic: „Slava Riegru!“)

(Dalje prihodnjšč.)

Dnevne novice.

(Državni zbor) je imel včeraj zadnjo sejo pred Božičem. Prihodnja seja bode dne 20. januarija 1889.

(Kranjski deželni odbor) je za pobiranje deželne naklade na žgane pijače nastavil 60 dacarjev, revidentom pa imenoval g. Pogorelca v Trziči. Dežela bode s 1. januarijem 1889 začela pobirati naklado v lastni režiji.

(Umrli) je minoli torek v Zagrebu jeden najodličnejših hrvatskih rodoljubov, Anton Mažuranić, brat Ivana, bivšega prvega hrvatskega dvornega kancelerja in umirovljenega bana, v 83. letu svoje starosti. Ko je Ljudevit Gaj leta 1835 razvil zastavo hrvatskega prerojenja, bil je umrl Anton mej prvimi v mladi četi, ki se je zbrala pod domoljubno zastavo. Rojen je bil leta 1805 v vinodolskem Novem, dovršil nauke na tedanji pravoslovni akademiji v Zagrebu ter stopil v službo kot učitelj na zagrebski akademični gimnaziji. Poznal je hrvatski jezik kakor malokdo ter bil med najbolj-

šimi sotrudniki L. Gaja v „Danici“ in „Novinah“. V šolski mladini je budil ljubezen do hrvatskega jezika v prostih urah, ker tedaj hrvaščina še ni bila učen predmet gimnazijski. A da se morejo i drugi naučiti lepega jezika, spisal je leta 1839 „Temelje ilirskoga i latinskoga jezika“. To je bilo prvo delo te stroke v hrvatski književnosti. Leta 1859 je izdal „Slovnico hrvatskega jezika za gimnazije in realne šole“, ki je bila več let učna knjiga, po kateri so se učili mnogi živeči hrvatski književniki. Ko se je leta 1849 hrvaščina uvela v učilišča, izdelal je z Vebrom in Mesićem „Čitanko za gornje gimnazije“, pisal je razprave za gimnazijalne programe. Poznal je prav dobro dubrovniško in dalmatinsko književnost ter na prošnjo napisal uvode spisom Vetranića, Gjorgića in Lucića. Veliko pozornost je vzbudil njegov „Vinodolski zakon“ v „Kolu“ l. 1843. Leta 1861 je Anton Mažuranić postal ravnatelj reške gimnazije ter umirovljen preselil se v Zagreb. Anton je bil blag in čist značaj, svojemu narodu udan z dušo in telom, mož izobražen, ustanovnik mej prvimi književnimi sotrudniki in odborniki „Matice Hrvatske“. Naj v miru počiva!

(V „Katoliški družbi“) je sinoči končal gospod Kalan svoje predavanje o umetnosti, ki ni sama sebi namen. Zgodovinski pregled estetikov paganskih in krščanskih kaže jasno, da so bili jednaki nazori nepoznani med njimi do novjših časov. Slabe posledice iz tega nauka — umetnost je sama sebi namen — ga obsodijo popolnoma. In kar je še najlepše, je to, kar ti moderni estetiki v teoriji učé, da ne spolnjujejo v dejanju. Kakove namene imajo ti neodvisni umetniki, vidimo iz tega, kaj dosežejo. Namen ima torej prava umetnost, in ta je: gloria in excelsis Deo et in terra — pax, gaudium, perfectio hominibus.

(Odbor za osuševanje ljubljanskega močvirja) je imel te dni sejo in sklenil ponoviti prošnjo, da se odpravi most pri Vodmatu, in tako pospešiti priprave za osuševanje, da bodo mogli v prihodnjem letu pričeti vrejevanje Ljubljani.

(Ustanovni občni zbor za kmetijsko podružnico „ljubljsko okolico“) je bil 12. t. m. v Ljubljani. Prišli udje so ukrenili, da se okolica razcepi v dva dela in da se ustanovi za močvirske občine svoja in za druge občine okolične zopet svoja podružnica. Za sedaj ustanovili so podružnico za močvirske občine in izvolili si začasni odbor, ki je sestavljen iz predsednika gospoda Martina Peruzzijsa in odbornikov gg. Frana Babnika iz Bizovika, Janeza Gamsa iz Iške Loke, Andreja Ramškarja z Brezovice in Andreja Kneza z Viča. Želimo, da bi podružnica prav čvrsto delovala in mnogo koristnega učinila v svojem področji. Ravno tako pa upamo, da se prav kmalu ustanovi še druga podružnica za ljubljansko okolico, katera bode zavzemala občine po ljubljanskem in savskem polji. „Kmetovalec.“

(Banka „Slavija“) sklenila je v mesecih julija, avgustu in septembru t. l. 29.355 novih zavarovanj za 28.686.176 gld. 6 kr. kapitala ter je zato prejela 536.120 gld. 58 kr. zavarovalnine in pristojbin. Za škode plačala je v treh mesecih 159.290 gld. 83 kr. Denarni promet osrednje blagajnice je iznašal 4.376.283 gld. 12 kr. — Od 1. jan. do 30. septembra t. l. je bilo sklenenih 53.150 novih zavarovanj za 55.710.058 gld. 08 kr., ter se je izplačalo zavarovalnine in pristojbin 1.279.472 gld. 65 kr., izplačalo pa za škode 444.818 gld. 96 kr. — Zastopniški pokojninski fond se izdatno in hitro množi, kajti koncem septembra t. l. imel je že 78.915 gld. 34 kr. premoženja.

(Za železnično črto Celje-Šoštanj) se bode pričelo delo prihodnjo soboto ob 10. uri dopoldne.

(Politično društvo „Edinost“) v Trstu bode dne 23. t. m. ob 10. uri dopoldne imelo odborovo sejo. Na dnevnem redu so: Pogovor o novem vredniku društvenega glasila; 2. določbe o prihodnjem občnem zboru in 3. dogovori o prihodnjih volitvah.

(„Dom in Svet.“) Zadnja številka tega zabavnega in poučnega lista ima nastopno vsebino: „Triglav o štiridesetletnici vladanja Njeg. veličanstva“ (pesen), „Morske deklice“ (pesen), „Moj prijatelj Henrik“, „Iz burkaste preteklosti Mihe Gorenjskega“, „Oblak — sreča“ (pesen), „Cesarjevo geslo“ (pesen), „Oj z Bogom, ti domača vas!“ (pesen), „Zima“ (pesen), „Pisma vojaškega kapelana“, „Lepota in npravnost“, „Slovstvo“, „Raznoterosti“. — Gospod izdajatelj in vrednik naznanja v vabilu, da bode „Dom in Svet“ po novem letu izhajal nekoliko olepšan enkrat na mesec navadno na eni poli, vsaj štirikrat pa na dveh polah. Če bode dopuščalo

gmotno stanje, tudi večkrat, kar se bo de ravnalo po številu naročnikov. Cena mu bo 2 gold. Vredništvo in upravnništvo je v „Marijanišči“. Ker bomo še obširneje govorili o izišlem letniku, želimo mu najboljši uspeh in ga dragim Slovincem prav posebno priporočamo.

(Ustanove za medicince.) Deželna vlada kranjska je razpisala četrto in šesto mesto državnih ustanov za medicince in kirurge na vseučilišču v Gradcu po 250 gld. na leto. Pravico do teh ustanov imajo le oni dijaki, ki so zmožni slovenskega jezika in se zavežejo, da bodo pet let izvrševali prakso na Kranjskem.

(Konjarski odsek c. kr. kmetijske družbe kranjske) imel je 12. t. m. občni zbor. Iz zapisnika posnamemo to le: Predsednika namestnik g. dr. Rudesch pozdravi navzočne ude, spominja se odšlega uda majorja g. Wilda in umrlega odsekovega predsednika g. grofa Thurna. Navzočni gospodje vstanejo v znak sočutja s svojih sedežev. — Gospod odbornik Lenarčič prečita letno poročilo odsekovo. — Namesto umrlega grofa Thurna in odšlega majorja Wilda izvolita se v odbor gg. ritmajster Hanslik in tajnik Gustav Pirc. — Občni zbor ukrene na predlog g. Lenarčiča prositi c. kr. kmetijsko ministerstvo, naj kupuje tudi po Kranjskem lepa žrebeta, katera naj se potem, kakor po drugih deželah, vzgajajo po državnih žrebiščih. — Na predlog g. Lenarčiča ukrene zbor prositi odsekov odbor, naj se posvetuje o tem, ali ni bolje postaje za premovanje v Postojino zaradi premajhne vdeležbe opustiti, narediti pa novo postajo v Trebnjem. — Ravno tako naj vzprejme odbor v pretres g. Peruzzijski predlog, da bi dobivala Vrhnika po več premij, ker pripada k tej postaji največ konjerejcev. — Gosp. Gams predlaga, naj se naredi v ljubljanski okolici še ena postaja za premovanje, na pr. v Šmariji. („Kmetovalec“.)

Telegrami.

Dunaj, 20. dec. Proračunski odsek je sprejel točko „gimnazije“ in več resolucij, mej njimi ono zaradi obstanka kranjske gimnazije.

London, 20. dec. Iz Suakima se poroča: General Granfell je danes zjutraj napadel s 4000 angleških in egiptskih vojakov sovražne okope ter jih v naskoku vzel. Izgube njegove so majhne, sovražnikov je padlo nad tisoč mož. Zmaga je bila v pol uri popolna, potem pa je konjica z napadom dovršila poraz sovražnikov, ki se je umaknil v Hašin-Tamai. Granfellove vojne so zasedle prikope.

Umrli so:

16. decembra. Maksimilijan Brandstetter, medolivarjev sin, 2 mes., Rožne ulice št. 5, božjast. — Janez Ruperšek, lončarski pomočnik, 18 let, Cesta v mestni log št. 3, eudocorditis. rheumat. — Jakob Lebes, delavčev sin, 5 mes., Ulice na Grad št. 11, kron. katar v črevih. — N. N. novorojeno moško dete, bilo je najdeno na pokopališču mrtvo. — Janez Šešek, delavec, 38 let, Hradskega vas št. 10, jetika.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	741.9	—7.2	brevz.	megla	
19 2. u. pop.	740.1	0.0	sl. vzh.	jasno	0.00
9. u. zveč.	739.4	—2.4	sl. svzh.	oblačno	

Srednja temperatura —3.2° C., za 1.3° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

20. decembra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 80 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ 16% „	82 „ 60 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109 „ 95 „
Papirna renta, davka prosta	97 „ 45 „
Akcije avstr.-ogerske banke	873 „ — „
Kreditne akcije	305 „ 60 „
London	121 „ 55 „
Francoski napoleond.	9 „ 60 1/2 „
Cesarski cekini	5 „ 75 „
Nemške marke	59 „ 60 „

Služba organistova in cerkvenikova.

Pri farni cerkvi Mirna Peč na Dolenjskem se išče sposoben organist in če mogoče bodi le-ta cerkvenik ob enem. Služba se lahko precej nastopi. Ker je stanovanje le za eno osebo, imajo sami prednost.

Kdor želi to službo nastopiti, naj se precej pisмено oglasi.

Cerkveno predstojništvo Mirna Peč, dne 15. decembra 1888.

(4-1)

Janez Dovič, župnik.

ZABAVI IN POUKU.

DOM

in

SVET

ZABAVI IN POUKU.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje. Ljubljana,

za Franciškansko cerkvijsko v g. J. Vilharja hiši št. 4.

prilagočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupece so oljnat barve v ploščevinastih pušicah (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firnežu najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

☛ Cenike na zahtevanje. ☛

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gld. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gld., žimnate modroce po 20 gld., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe po mogoče nizkeje cen.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela.

Cenilnik s podobani zastonj in franko.

Na mitnici pri mostu v Črnučah vsprejme se takoj

mitničar,

kateri se more izkazati z dobrimi spričali in je v stanu položiti nekaj varščine (kavcije).

Kdor želi za to službo prositi, naj pošlje svojo prošnjo podpisanemu

do 26. decembra 1888. l.

ali pa naj se o tem času osobno predstavi.

KAMNIK, 17. dan decembra 1888.

(3-3) Fran Fischer.

OTOMANE,

!!gld. 38 a.v.!!

(glej podobo), najbolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapetirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popol-

no pozamenterijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,

tapetirar in dekoratér

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4,

Uzorec blaga resnim kupcem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federmadratten) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot specialiteto: altarne preproge.

☛ Ceniki s podobami zastonj in franko na zahtevanje. ☛

Tu jci.

16. decembra.

Pri Matiču: J. Schlesinger, Schneeberger, E. Loecom, trgovci, z Dunaja. — Tauzhar, višji nadzornik, iz Postojne. — Amalija Peger, stotnikova vdova, iz Grada. — bar. Canaro, iz Beljaka. — dr. Janez Kladva, sodnijski pristav, iz Ilirske Bistrice. — Schick, Rückl, Preiss, trgovci, z Dunaja.

Visokočastiti duhovščini

in vsem cerkvenim predstojništvom voščim podpisana prav veselo in srečno

= novo leto =

ter priporočam svojo bogato zalogo mnogovrstnega blaga za vsa-koršno

cerkveno obleko

kakor tudi izgotovljene mašne plašče, pluvijale in dalmatike, bandera, baldahine in banderčke pred sv. Rešnjim Telesom.

Blago za cerkveno perilo, pa tudi izgotovljeno cerkveno perilo kakor: albe, korske srajčice, korporale in raznovrstne rutice so čast. naročnikom obilno na razpolago.

Naročila na vezenje izvršujem točno ter preskrbim zameno, popravo in prenovljenje starega cerkvenega orodja.

V zalogi imam tudi svetilnice, križe, svečnike, monštrance itd.

Vsa naročila izvršim pošteno, točno in po najnižji ceni.

Ana Hofbauer

(6-3)

v Ljubljani.

Ravnokar so izšli

(7-4)

Stritarjevi zbrani spisi,

vkup v šestih zvezkih s podobo pesnikovo v bakrotisku.

Mehko vezano stane vseh šest zvezkov gld. 15.00

v platno vezano „ 18.60

v pol platno vezano „ 20.70

v prekrasni vezbi z zlatim obrezkom „ 22.50

V Ljubljani v 17. dan decembra 1888.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg.

Založna knjigotržnica.